

ιούλιον τοῦ 1672, δι' ἧς ἐπικυροῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Παναγιώτου Νικουσίου γενομένην δωρεὰν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Σινᾶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαγορασθέντων ἐν Κρήτῃ ναῶν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ματθαίου ἐν Χάνδακι καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Ἀρκαδίᾳ· ἢ κατὰ ἰούνιον τοῦ 1673, ἐπικυροῦσα τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον δωρεὰν τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων· μία ἀχρονολόγητος, ἢ κυροῦσα τὰ σταυροπηγιακὰ δίκαια τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς· καὶ δύο, ἀπολυθεῖσαι τῷ 1673 πιθανῶς, περὶ τῆς μονῆς τοῦ Θεολόγου ἐν Πάτμῳ, ὧν ἡ μὲν κυροῖ τὰ δίκαια αὐτῆς, ἡ δὲ ἐπιτάττει τῷ μητροπολίτῃ Κῶ ὅπως μὴ ζητῆ τι παρὰ τῶν εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἀποστελλομένων ὑπὸ τῆς μονῆς πατέρων¹⁰⁶⁶. Ὁ πατριάρχης Διονύσιος προσήρτησε τῇ μητροπόλει Δέρκων τὸ χωρίον Ἅγιον Στέφανον.

Ἐπὶ τοῦ Διονουσίου, τῷ 1672, Δοσίθεος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀθροίσας ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει σύνοδον κατεδίκασε τὰς καλδινικὰς ἐτεροδιδασκαλίας¹⁰⁶⁷.

1673—1675.

206. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Β΄.

Ἀπομακρυνθέντος ἀπὸ τῶν πραγμάτων τοῦ Μουσελίμη, διὰ ραδιουργιῶν τῆς ἀλαζόνας συζύγου τοῦ Μ. διερμηνέως Παναγιώτου Νικουσίου¹⁰⁶⁸, πατριάρχης

1066. Σακκελίωνος σημείωσις ἐν τόμῳ Θ' «Εὐαγγελ. Κήρυκος», σελ. 131. Φλωρίδου Ἀνταγραφὴ ἐπισήμων ἐγγράφων Πάτμου· «Πανδώρας» τόμ. Κ', σελ. 89.

1067. Μελετίου Ἐκκλ. Ἱστορ. Γ', 469.

1068. Rycaut, État present de l'Église Grecque κτλ. traduite de l'anglois par M. De Rosemond, σελ. 110. Ταῦτα δὲ μετέφρασε καὶ Ζαβίρας· Θεάτρον, σελ. 259. Αἱ σχετικαὶ μαρτυρίαι τοῦ Rycaut καὶ τοῦ Lequien εὔρηται ἐν τῇ περὶ Διονουσίου Δ' διατριβῇ μου.

